U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **A. B.**, zastoupeného matkou M. A., za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2007, č. j. 60 Az 14/2006 – 48,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 19. 4. 2004, č. j. OAM-8841/VL-10-C09ZR-R2-2001. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a dále bylo rozhodnuto tak, že na stěžovatele se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu, v němž byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu kasační stížnost do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu, bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupkyně ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dne 30. 4. 2007.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese svého bytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán jinou písemnost, která není určena do vlastních rukou adresáta, doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, doručující orgán písemnost uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud v soudním spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti zástupkyni stěžovatele byl učiněn dne 25. 4. 2007. Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele nebyla v místě doručení zastižena, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Posledním dnem třídenní lhůty stanovené ustanovením § 50c odst. 4 o. s. ř. byl den 28. 4. 2007 a protože tento den připadl na sobotu, považuje se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. za den doručení nejblíže následující pracovní den, tj. pondělí 30. 4. 2007. Zástupkyni stěžovatele byla písemnost vydána krajským soudem do vlastních rukou dne 21. 5. 2007, což stvrdila svým podpisem na úředním záznamu na č. l. 57 spisu krajského soudu; fikce doručení však nastala již dne 30. 4. 2007 uplynutím třídenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se zástupkyně stěžovatele o tomto uložení nedozvěděla.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2, věty první, s. ř. s., uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.

V daném případě tedy dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti byl den doručení písemného vyhotovení usnesení krajského soudu, tzn. pondělí 30. 4. 2007. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 14. 5. 2007. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Protože kasační stížnost byla podána faxem k Nejvyššímu správnímu soudu dne 4. 6. 2007 a na výzvu Krajského soudu v Plzni byl její originál podán k poštovní přepravě dne 1. 8. 2007 a tomuto soudu doručen dne 2. 8. 2007, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu mu nezbylo, než ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu